

Robert Jensen  
Bj. Bjørnsonsgate 21  
3044 DRAMMEN

Kultur- og kirkedepartementet  
Postboks 8030 Dep  
0030 OSLO

Drammen, 10. april 2003

**HØRINGSUTTALELSE – ENDRINGER I LOV OM TRUDOMSSAMFUNN OG  
YMIST ANNA OG ENDRINGER I LOV OM TILSKOT TIL LIVSSYNSAMFUNN –  
REF. 2002/1624 AØ GP**

Jeg viser til Kultur- og kirkedepartementets høringsnotat om ovennevnte.

Forslaget innebærer bl.a at:

- Alle livssynsorganisasjoner som ønsker økonomisk støtte fra det offentlige må rapportere personopplysninger om medlemmene til myndighetene
- Livssynsorganisasjoner med medlemmer som ikke ønsker å oppgi personnummeret til bruk for slike formål, vil få redusert tilskudd

Jeg har forståelse for at det – også overfor livssynsorganisasjoner - er nødvendig å iverksette tiltak for å hindre misbruk av offentlige støtteordninger.

Departementets forslag reiser imidlertid spørsmål som bør vurderes på et langt bredere grunnlag enn det departementet legger opp til i høringsnotatet.

Det er et grunnleggende prinsipp i vårt samfunn at opplysninger om enkeltpersoners religiøse overbevisning, partipolitiske tilhørighet, rasemessig bakgrunn eller livsorientering for øvrig er en privatsak. Det er også et grunnleggende prinsipp at den enkeltes medlemskap i foreninger som ivaretar slike interesser, er staten uvedkommende. Dette gjelder selv om sammenslutningen mottar offentlig støtte. Norsk rett har hittil vernet om disse utgangspunktene: At offentlige myndigheter ikke har hjemmel til å kreve at trossamfunn utleverer personopplysninger om medlemmene er nettopp et eksempel på dette. Lovgiver bør være varsom med å etablere ordninger som rokker ved disse prinsippene, selv om kontrollhensyn trekker i motsatt retning.

Det må antas at flere vil være skeptiske til en ordning der den livssynsorganisasjonen man tilhører rapporterer personopplysninger til myndighetene. Mange kan ha vel overveide grunner for slik skepsis. Vår nære historie gir flere eksempler på hva medlemsfortegnelser kan brukes til dersom de havner i gale hender. Myndighetene bør respektere dette, og ikke "straffe" livssynsorganisasjonene med redusert økonomisk støtte dersom de har medlemmer som ikke ønsker at opplysninger om medlemskapet videreformidles.

Kontrolltiltak overfor livssynsorganisasjoner bør ses i sammenheng med tilsvarende tiltak overfor andre sammenslutninger som ivaretar borgernes mer sensitive interesser. Jeg oppfordrer regjeringen til å – på et bredere grunnlag – vurdere om det er ønskelig med et samfunn hvor organisasjoner som nevnt pålegges å rapportere sine medlemsregistre til myndighetene regelmessig. Dette er et prinsipielt spørsmål hvor det gjør seg gjeldende flere hensyn enn hva som er hensiktsmessig for myndighetene.

Med vennlig hilsen

Robert Jensen